Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0357

(mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. S. de Recht, secretaris)

Datum uitspraak	14 april 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument en 3) het verweerschrift van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De consument, met Italiaanse nationaliteit, wil bij de bank een beleggingsrekening openen, maar weigert zijn Italiaanse fiscale identificatienummer (codice fiscale) te verstrekken. Hij voert aan dat hij fiscaal inwoner van Nederland is en daarom alleen zijn burgerservice-nummer hoeft te verstrekken. De bank stelt dat zij dit nummer nodig heeft om te voldoen aan Europese regelgeving die haar verplicht om gedetailleerde informatie over transacties in financiële instrumenten te melden bij de toezichthouder, waaronder een kenmerk ter identificatie van de belegger. De commissie oordeelt dat de bank op basis van deze regels de codice fiscale mag verlangen. De vordering wordt afgewezen.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 De consument vordert dat de bank hem toestaat een rekening voor Rabo Beheerd Beleggen te openen zonder dat hij zijn Italiaanse fiscale identificatienummer (codice fiscale) hoeft te verstrekken. Beoordeeld moet worden of de bank gerechtigd is deze gegevens als voorwaarde te stellen.

Codice fiscale voorgeschreven identificatiewijze voor mensen met Italiaanse nationaliteit

3.2 Het staat vast dat de consument een beleggingsrekening bij de bank wil openen en zich daarbij heeft geïdentificeerd met een Italiaans paspoort. In het aanvraagproces is hem vervolgens verzocht om zijn Italiaanse fiscale identificatienummer (codice fiscale) te verstrekken. De consument heeft dit geweigerd, omdat hij stelt fiscaal inwoner van Nederland te zijn en daarom te kunnen volstaan met het verstrekken van zijn burgerservicenummer.

3.3 Op de bank rusten als beleggingsonderneming verplichtingen op grond van de Markets in Financial Instruments Regulation (MiFIR), oftewel Verordening (EU) nr. 600/2014. Op grond van artikel 26 van deze verordening moet zij transacties in financiële instrumenten rapporteren aan de bevoegde toezichthouder. Daarbij moet zij gedetailleerde informatie verschaffen, waaronder een kenmerk ter identificatie van de belegger. Om aan die verplichting te kunnen voldoen, moet een klant op een voorgeschreven wijze identificeerbaar zijn.

3.4 De nadere invulling van deze identificatieverplichting is neergelegd in Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/590. Uit artikel 6 van deze verordening, gelezen in samenhang met bijlage II daarbij, volgt dat voor natuurlijke personen een identificatiemiddel moet worden gebruikt dat afhankelijk is van de nationaliteit van de klant. In de bijbehorende bijlage is per land voorgeschreven welk identificatiemiddel moet worden gebruikt. Voor personen met de Italiaanse nationaliteit is dat het fiscale identificatienummer (codice fiscale).
Het kenmerk ter identificatie wordt dus bepaald door de nationaliteit van de klant en niet door diens fiscale woonplaats.

3.5 De consument heeft aangevoerd dat hij fiscaal inwoner van Nederland is en daarom uitsluitend zijn Nederlandse burgerservicenummer hoeft te verstrekken. De commissie volgt hem hierin niet. De regelgeving waarop de bank zich beroept ziet niet op het vaststellen van fiscaal inwonerschap, maar op de identificatie van klanten in het kader van toezicht en transactierapportage, waartoe de bank op grond van de toepasselijke Europese regelgeving wettelijk verplicht is. Dat de consument in Nederland belastingplichtig is, is daarvoor niet relevant.

Identificatie is een wettelijke verplichting van de bank

3.6 De bank dient dit identificatiemiddel te hanteren om aan haar wettelijke verplichtingen te kunnen voldoen. De commissie overweegt dat de bank haar processen zo mag inrichten dat zij al bij de aanvraag van een beleggingsrekening alle gegevens heeft die nodig zijn om aan deze verplichtingen te voldoen. Daaronder valt ook dat de klant op de voorgeschreven wijze identificeerbaar is. De bank hoeft niet te wachten tot het moment waarop daadwerkelijk transacties plaatsvinden om deze gegevens te verkrijgen. Dat de consument de codice fiscale niet wil verstrekken, brengt daarom mee dat de bank de aanvraag niet hoeft te voltooien.

Geen schending privacy

3.7 Voor zover de consument heeft gesteld dat sprake is van een schending van zijn privacy, overweegt de commissie dat de verwerking van het fiscale identificatienummer in dit geval noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting van de bank. Daarmee is sprake van een rechtmatige grondslag als bedoeld in artikel 6 lid 1 onder c van de Algemene Verordening Gegevensbescherming. Van een onrechtmatige verwerking is daarom geen sprake.

Onduidelijke communicatie van de bank leidt niet tot toewijzing van de vordering

3.8 De consument heeft verder aangevoerd dat de bank tegenstrijdige en onduidelijke informatie heeft verstrekt. De commissie begrijpt dat dit tot verwarring heeft kunnen leiden. Dit kan echter niet afdoen aan de bevoegdheid van de bank om de betreffende gegevens te verlangen en leidt daarom niet tot toewijzing van de vordering.

Conclusie

3.9 Wegens het voorgaande zullen de vorderingen van de consument worden afgewezen.

3.10 Voor zover de consument nog andere stellingen en grondslagen aan zijn vordering ten grondslag heeft gelegd, die hiervoor niet uitdrukkelijk zijn besproken, geldt dat deze niet tot een ander oordeel leiden en daarom onbesproken kunnen blijven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl